

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/312/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113215125
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113215125.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Z. H. D. A. AG, so sídlom Z. XXC, XXXX M., T., Z.: O.-XXX.XXX.XXX, zastúpeného H. H. T., advokátom so sídlom v U., X. X proti odporcovi A. J., bytom O. - T., T. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu K., zastúpeného JUDr. JK. o zaplatenie 351,15 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2014, č.k. 13C/379/2013-69, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh vo veci samej v celom rozsahu, odporcovi nepriznal náhradu trov konania a navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 68,97 €, a to na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 2, § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného do 30.03.2008). Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že návrhom podaným dňa 18.06.2013, sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy vo výške 351,15€ s príslušenstvom a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 20.01.2008 bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 99.831,- Sk t.j. 3.313,78 €, ktorý sa odporca zaviazal splácať v 36 mesačných splátkach po 161,30 €. Odporca porušil ustanovenie bodu č. 6.1 všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere tým, že bol v omeškaní s úhradami splátok podľa splátkového kalendára a preto spoločnosť E. a.s. mu vypovedala zmluvu dňa 17.10.2010. Žalovanú pohľadávku navrhovateľ špecifikoval tak, že táto pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 270,10 €, úrokov z omeškania vo výške 64,45 € a poplatkov vo výške 16,60 €. Navrhovateľ si uplatňoval aj 9% úrok z omeškania zo sumy 108,80 € od 5.10.2012 do zaplatenia a zo sumy 161,30 € od 5.10.2012 do zaplatenia. V návrhu ďalej uviedol, že dňa 27.9.2012 uzavrel ako postupník so spoločnosťou GE J., a.s. ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorá sa týkala aj žalovanej pohľadávky voči odporcovi. Toto postúpenie mu oznámil právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 26.10.2012. Navrhovateľ vo svojom podaní zo dňa 7.8.2013 ďalej uviedol, že ako vyplýva z predloženej Platobnej histórie odporca uhradil na dlžnú sumu splátky vo výške 3.727,22 €. Celková čiastka, ktorú mal odporca zaplatiť bola vo výške 4.078,37 €. Rozdiel medzi uvedenými sumami tvorí žalovaná suma. Následne dňa 09.10.2013 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu - Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, ktorý vo svojom podaní zo dňa 10.1.2014 vzniesol námietku premlčania. Súd prvého stupňa y vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľ ako aj právny predchodca navrhovateľa sú obchodnými spoločnosťami zapísanými v obchodnom registri, odporca je fyzická osoba - nepodnikateľ, občan Slovenskej republiky. Odporca uzavrel dňa 20.01.2008 s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na

základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 99.831,- Sk t.j. 3.313,78 € na financovanie kúpy motorového vozidla. Odporca sa zaviazal splácať uvedený úver v 36 mesačných splátkach po 4.859,20 Sk t.j. 161,30 € s dátumom prvej splátky 20.02.2008 a poslednej splátky 20.01.2011. Odporca na úver zaplatil sumu vo výške 3.727,22 €. Súd prvého stupňa podľa vykonaných dôkazov vyhodnotil, že vzťah medzi spoločnosťou GE J., a.s. a odporcom je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, a to s poukazom na § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v danom prípade pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom odporca v predmetnom spore vystupuje ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Po preskúmaní predloženej zmluvy súd prvého stupňa zistil, že táto neobsahuje všetky potrebné náležitosti. Podľa § 4 ods. 2 písm. k) zák. č. 258/2001 Z.z., je jednou z náležitostí zmluvy aj priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa § 7a ods. 2. Zmluva obsahuje iba informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytovaného úveru, čo je náležitosť podľa § 4 ods. 1 písm. j) citovaného zákona. Sankciou za neuvedenie uvedenej náležitosti v zmluve je v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta zákona č. 258/2001 Z.z. to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V danom prípade tak navrhovateľ môže od odporcu požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov. Po zohľadnení skutočností, že z predloženej zmluvy o úvere vyplýva poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 3.313,78 € a po zohľadnení tvrdenia navrhovateľa o tom, že odporca už uhradil sumu vo výške 3.727,22 €, súd prvého stupňa ustálil, že odporca splatil navrhovateľovi sumu poskytnutých prostriedkov, a preto považoval návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy vo výške 351,15 € za nedôvodný, a z tohto dôvodu ho v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníkovi ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Nakoľko plne úspešným účastníkom konania bol odporca, ktorý si však žiadne trovy konania neuplatnil, súd prvého stupňa mu ich náhradu voči navrhovateľovi nepriznal. Trovy konania si však uplatnil vedľajší účastník na strane odporcu, a to vo výške trov právneho zastúpenia 68,97 €. Pokiaľ ide o trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, ktorý do konania vstúpil dňa 09.10.2013, súd prvého stupňa konštatoval, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho súd prvého stupňa vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Náhrada trov konania vedľajšieho účastníka pozostáva z náhrady trov právneho zastúpenia v celkovej výške 68,97 €. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny právneho zástupcu vo výške stanovenej v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t.j. vo výške 26,56 € a paušálnej náhrady režijných výdavkov. Súd prvého stupňa priznal právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka odmenu za 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci samej. Súd prvého stupňa v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. priznal právnemu zástupcovi paušálnu náhradu režijných výdavkov vo výške 7,81 € za každý úkon právnej služby v roku 2013, t. j. vo výške 7,81 € (7,81 € x 1) a vo výške 8,04 € za každý úkon právnej služby v roku 2014, t. j. vo výške 8,04 € (8,04 € x 1). Trovy konania zaviazal navrhovateľ zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu v zmysle ustanovenia § 149 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, a to do výroku III, ktorým bol zaviazaný na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v sume 68,97 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania neprizná. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vystupujúceho v konaní v súlade s § 93 ods. 2 O.s.p., uviedol, že zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predpokladá existenciu združení založených na ochranu spotrebiteľa a jeho práv. V konaní na súde môžu byť združenia účastníkom, pokiaľ sú takéto ciele hlavnou náplňou ich činnosti. Vychádzajúc z uvedeného je zřejmé, že zákonodarca mal v úmysle vytvoriť priestor na vstup subjektu, ktorý bude aktívne chrániť spotrebiteľov v tzv. spotrebiteľských súdnych sporoch. Ich existenciu a činnosť podporuje aj Ministerstvo hospodárstva SR, kde majú združenia právo za stanovených podmienok uchádzať sa o príspevok na ich činnosť podľa § 25 zákona o ochrane spotrebiteľa. Ďalej namietal, že právny zástupca vzniesol námietku premlčania, avšak nesprávne posúdil skutkový stav veci. Súdu doručil formulárové vyjadrenie týkajúce

sa námietky premlčania, ktorá nebola opodstatnená a nemala žiaden vplyv na meritórne rozhodnutie súdu. Mal za to že vedľajší účastník sa v konaní iba priživil. V prípade spotrebiteľských zmlúv s účinnosťou od 1.5.2014 právny poriadok určuje orgánu rozhodujúcemu o nároku vyplývajúcem zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť prihliadať na prekážky pri uplatnení práva i bez návrhu. Odporca by teda dosiahol v konaní rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka. Vynaložené trovy vedľajšieho účastníka považoval za zbytočné a podľa jeho názoru by nemali byť súdom priznané z dôvodu neúčelnosti. K účelnosti trov konania, najmä vo vzťahu k zastúpeniu účastníka konania advokátom v prípadoch hromadných a administratívne jednoduchých podaní sa vo viacerých nálezoch zaoberal aj Ústavný súd ČR (napr. IV. ÚS 3259/11, III. ÚS 3303/11, I. ÚS 988/12), ktorý konštatoval, že účelnosť vynaloženia nákladov je podmienkou priznania ich náhrady. V tejto súvislosti poukázal na spôsob vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktoré bolo neadresné, uskutočnené len oznámením o vstupe do konania so žiadosťou o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a to všetko bez akejkoľvek znalosti predmetu konania, len predpokladajúc podľa navrhovateľa, že sa jedná o spotrebiteľský spor, pričom neraz išlo aj o právoplatne skončené veci. Vedľajší účastník je navyše v každom prípade zastúpený advokátom, bez zreteľa na právnu či skutkovú náročnosť sporu. Je podľa jeho názoru zrejmé, že ak združenie ponúka svoje služby na ochranu a pomoc spotrebiteľom, malo by byť dostatočne personálne a finančne vybavené, aby mohlo svedomite vykonávať svoju činnosť a teda pomáhať občanovi - spotrebiteľovi. Poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2SžI/10/2014, sp. zn. 6MCdo/5/2013, rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/465/2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob/259/2011 a iné. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník sa podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. 10a)

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom neúspešne domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny v sume 351,15 Eur s príslušenstvom, pričom v konaní na strane odporkyne vystupoval aj vedľajší účastník spĺňajúci predpoklady podľa § 93 ods. 2 O.s.p.

Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 68,97 €. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 14. 01.2014 doručil súdu prvého stupňa právne kvalifikované vyjadrenie. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nezhliadol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu by podľa zákona patrila náhrada trov odvolacieho konania, avšak keďže si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu ani žiadne trovy nevyplývajú, odvolací súd rozhodol tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .